

Šestihodinovka na Praze 7 - 26.-27.11.2016

Kdo to celé spískal, kdo mě k účasti přemlouval a nakonec přemluvil, přestože jsem se zařekl, že tam už nepáchnu? Inu, námořní kapitán Doktor, milé děti. Nejprve lehce švitořil a radil se, s jakým materiálem to jet, pak mě vytáhl na Pražský pohár na Praze 7, potom, že bychom to měli zkusit, a bylo to.

Tedy jsme zahájili přípravu. Prvotní bylo rozdělení funkcí v týmu. Dopředu bylo jasné, že mým úkolem bude auta postavit, Doktorovi připadl management a společně se pokusíme o co nejlepší výsledek. No, tak striktní dělení to nebylo, Doktor vyhotovil přehršel různých karoserií, včetně zcela nové evoluční Toyoty GT od BPA slot racing a kolečka jsme brousili oba.

Doktor vzal management od podlahy, obstarával info jednak od pořadatelů, jednak od účastníků. Důvod byl ten, že konstrukce a jízda s autem tohoto typu je trochu něco jiného než to, na co jsme zvyklí – přeci jen například převodový poměr 10/36 - 64 pitch těžko někde jinde použijete.

Těžké rozhodování představovala už jen volba podvozku. Oba jsme navštívili chorého Jarečka v pardubické nemocnici a vyslechli si jeho rady ohledně šasi - doporučil jednoznačně třídílné šasi od JK. Nicméně jsme neposlechli a rozhodli se pro Mossetiho, protože je pevnější a měl by lépe vzdorovat křešům během těch šesti hodin. Dalším tématem byl typ převodu a převodový poměr. Po několika testech a s přihlédnutím k informacím od domácích jsme od převodu 8/36 dospěli k 10/36, vše 64 pitch.

Dle propozic jsou povoleny některé úpravy motorů Proslot Speed FX, které jsme si koupili v sobotu ráno od pořadatele - drážky do domečků, šunty, výměna uhlíků a pružinek s izolací, zaletování ložisek. Abych tohle v sobotu dopoledne mohl a stihl udělat, musel jsem se vybavit věcmi, které normálně na závody nevozím a hlavně si připomenout, jak se to dělá – naposled jsem motor tohoto typu upravoval v roce 2011, pokud se dobře pamatuji. Ale povedlo se, měli jsme dva motory ready to race, zabudoval jsem je do šasi a zahájili jsme trénink. Rychle jsme vyselekovali závodní auto a Doktor s ním vyrazil na přejímku. U té jsem nebyl, ale Doktor ji popsal jako nekonfliktní záležitost, což nás oba trochu překvapilo s ohledem na zkazky z historie tohoto závodu.

Trošku odbočím – já byl na dráze i v pátek, protože jsem na ní měl velmi málo najeto a nechtěl jsem být za trotla, co neumí objet kolo. Vrátil jsem se domů pozdě večer a v sobotu o půl šesté ráno mě budík vyhnal z postele – moc jsem toho nenaspal. Celou sobotu jsem tedy napůl prodřimal, ale přesto jsem si spolu s Doktorem uvědomil jednu věc, kterou jsem napsal již dříve - je třeba v duchu odcouvat o cca 30 let zpátky, aby člověk nebyl překvapen některými folklórními prvky. Dráha a prostory, ve kterých je umístěna, jsou sice nové, ale místní tradice jsou neprolomitelné. Tedy závod začal proslovy nadšeného organizátora a výrobce akustického smogu Libora Putze, hned po něm následoval se svým myšlenkovým tokem Pepa Hensl. Během projevů kroužil po dráze letitý pacecar s blikajícími majáky – inu, retro jak má být.

Následovala kvalifikace – každý z nás odkroužil 1 minutu, sečetly se nejrychlejší lapy obou členů teamu a vytvořilo se pořadí, ve kterém jsme figurovali na sympatickém třetím místě.

Následovalo semifinále ve formátu 8 x 4 minuty, každý z týmu jede půlku. Výsledkem byl o šesté místo a postup do nedělního finále.

Zde několik poznámek k autu a způsobu jeho řízení.

Motor Proslot Speed FX není žádný úderník a když se zkombinuje s nejvyšším povoleným napětím 11 voltů, vznikne kombinace, která zdánlivě není schopna kloudného pohybu. Ale zde se právě ukáže, jak je důležitá volba kde čeho při sestavování auta. Třeba zmíněný podvozek – pokud seberete odvahu k nasazení třídílného JK, budete rychlejší, ale podvozek je citlivější na rány než Mosseti. Ukázalo se, že malá kola a nízká světlost nejsou dobrou kombinací – auto sice skvěle sedí, ale nemá rychlost. Naopak příliš velká kola sice dodají onu rychlost, ale auto není stabilní. Podobně se světlostí vepředu – pokud šasi píše tak, jak jsme zvyklí, přicházíte o část výkonu motoru. Motor X-12 si s tím poradí, ale tenhle Proslot to nepřetlačí. Zásadní je rozhodnutí, zda pojedete na jeden či dva motory. A tak dál a dál...

U řízení platí zásada, že pokud už nějakou rychlost vyrobíte, musíte si ji hýčkat a udržovat. S ohledem na (ne)výkon motoru nelze jezdit jako s X-12, která má relativní přebytek výkonu a rychle se posbírá. Zde je nutno jet maximálně plynule, nikoliv od rohu do rohu a to je třeba si v hlavě zafixovat. Problémem může být předjíždění někoho, vůči němuž máte jen malou výkonnostní převahu a oba jedete podobným stylem – jezdíte poměrně dlouho vedle sebe a hrozí kolize.

Zpátky k závodům. V neděli proběhl mezi osmou a devátou krátký trénink, pak následoval nástup ke strojům a v 9.00 hod bylo odstartováno. Každá rozjíždka trvá 45 minut, mezi rozjíždkami je 1 minuta, kdy můžete opravovat. Zvolili jsme taktiku jedna kola na každou rozjíždku a závod na 1 motor. To znamená mít začokováno a motor šetřit. Vítězný a druhý tým jel s taktikou dvou motorů a s čoky se tím pádem netrápili.

Začal jsem na fialové a pak už to šlo jak na běžícím páse. Po první rozjíždce jsme byli šestí, Doktor nás dostal na páté místo, odkud jsme zkoušeli atakovat tým CATALUNYA, ale porazit se je nepodařilo. Technika až na jeden malý problém fungovala bezvadně, stačila jedna karoserie a jedny kartáčky. Opravdu velkou ránu jsme nedali, auto dojelo bez významnější destrukce. V poslední rozjíždce jsem už měl ukazovák od réglu tak odřený, že to docela bolelo, ale vydržel jsem. Závod byl celkem plynulý, málo se zastavovalo a tak bylo hotovo ve slušném čase.

Následovalo vyhlášení výsledků, předání cen, fotografování a bylo hotovo.

Jak jsme zkonstatovali cestou domů, byli jsme se závodem a naším výsledkem spokojeni, při zvolené technice a taktice asi nešlo ujet víc, byli jsme první mimopražský tým, tedy to ukazuje na nutnost se dráhu více naučit.

K závodům snad jen jedna výtka – pořádat třídní závod bez existence bufetu je nestandardní, byť guláš v sobotu k obědu byl výborný, bohužel byl osamoceným kulinářským zážitkem celého víkendu.

Pro ostatní modeláře – zkuste to v ročníku 2017 spolu s námi.

Zdraví Roman

Z mé strany jen malé poznámky:

Roman si ten závod chtěl ve skrytu duše dát znovu. Jen mu to musel někdo připomenout :-)

Taky nepřicházelo do úvahy třeba přerušit závod, aby se účastníci mohli najíst. To by onu tradici taky nenapravitelně pokazilo. Vždyť nejde o zábavu pro lidi, ale o neuvěřitelně důležité závody. Podotýkám, že v neděli pro 16 lidí...

Z mého pohledu jde o závody pro milovníky maket a jim jízdně podobných modelů. Proto ta neupravená šestnáctka, proto jen 11 voltů, proto ten pace-car na úvod.

Jinak ale milé představení slotracingové scény šedesátých let.

Úžasná je ta kronika obsahující výsledky všech ročníků plus další dva šanony fotek vítězů s motem "Svět se mění a my s ním".

Z délky závodu jsem měl respekt a nakonec to tak strašné nebylo. Střídání nejen kol, ale i jezdců po 45 minutách se ukázalo jako dobré. A pomohlo mi i pravidelné popíjení během jízdy.

Musím poblahopřát nejen vítězům Pavlovi a Pavlovi s jejich žlutým modelem, ale i jistému novopečenému otci Vaškovi, jeho krásné ženě a dědovi Ludkovi k narození dcery. Kromě šampusu v pátek bylo k tomuto účelu určeno i točené pivo v sobotu. Hezká tradice.

Suma sumárum, příjemně strávený víkend.

Doctor

